

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 71.

Tiende Session.

43de Møde.

Mandagen den 13de December.

(Forsat.)

Juslitsministeren: Den sidste ærede Taler har indladt sig paa megen Detail ved at gjenneegaae Lovforslaget. Jeg vil imidlertid ikke finde det passende ved denne Leilighed at gaae ind paa alle disse Enkeltheder, saa meget mindre, som det er vanskeligt at høre sig derover, saalænge ikke bestemt formulerede Forslag foreligge til de Forandringer i Loven, som man ønsker. Jeg skal kun høre mig med Hensyn til nogle enkelte af disse Punkter. Den ærede Taler har, hvad den første Paragraph angaaer, opstaaet Spørgsmaal om, hvad det skal forståaas ved beneficeret Bøndergods, idet han udtalte, at da Ribe Stiftsphysicat, som ogsaa har beneficeret Bøndergods, er nævnt i Forveien, maatte der ved beneficeret Bøndergods nærmest sigtes til, hvad der henhørte til geistlige Embeder. Jeg skal dertil bemærke, at dette forholder sig saaledes. Under Juslitsministeriet forterer der ikke andet beneficeret Gods end Ribe Stiftsphysicats; under Indenrigsministeriet hører der intet beneficeret Bøndergods; den generiske Benævnelse, der er valgt længe nebe i Paragraphen, sigter altsaa kun til det Bøndergods, der er henlagt til geistlige Embeder. Det kunde vel være tvivlsomt, hvorvidt derved var meent ogsaa Mensalgaarde, men det er jo altsaa et Spørgsmaal, som maatte afgjøres af vedkommende Ministerium. Forfaabtd den ærede Taler omtalte de Ord, der findes i § 2, "Fæstelovgivningens undergivent",

maa jeg tillade mig at bringe i det høitærede Things Erindring, at jeg — hvad jeg ogsaa udtalte i det andet Thing — finder dette Udtryk i det Ord betænkeligt, saa betænkeligt, at naar Loven ikke i denne Henseende undergaaer en Forandring, vil Ministeriet ikke kunne forelægge den til Sanction. Den ærede Taler bemærkede derhos, at der i Loven ikke var bestemt, om Gaardene skulde anses for fæstlede paa den Tid, da deres Bærd sættes, og navnlig spurgte han specielt, om der ikke ved Gaardenes Taxation skulde tages Hensyn til den Indsætningssum, der allerede er erlagt, saaledes at der med Hensyn hertil skete en Reduction i Taxationsværdien. Jeg skal dertil bemærke, at jeg ganske vist har opfattet Loven saaledes, at Gaarden skal ved at taxeres betragtes, som om den var fæstlede paa den Tid, da Taxationen finder Sted. At der ikke i Loven er bestemt Noget om, at der skal ske en Reduction, en Decourt i Taxationsværdien paa Grund af den erlagte Indsætning, følger ligefrem deraf, at Fæsteren faaer Vedelag for Indsætningssummen derved, at han vedbliver, saalænge han og Eufen lever, at sidde for de Afgifter, der ved Fæstebrevet ere bestemte; da han saaledes bliver sidende for disse Afgifter, faaer han jo det Vedelag, han ved Fæstebrevet har bettinget sig. Det er ganske vist, at det kan have sine Vanskeligheder at bestemme, hvilken Moderation i Anslagssummen der skal indrømmes paa Grund af den Begunstigelse, der kan være tilstaaet Fæsteren ved forskellige Fundatser; men det er et Spørgsmaal, som man har meent ikke kan afgjøres paa anden Maade, end ved at overlade det i Almindelighed til Taxationscommissionens Skjøn. Overhovedet